

videl lansko leto tako kletko, v koji se senice lovijo, eno tik vozne ceste v št. Lovrencu v pušavi, drugo spet poleg ceste na Radizelu pri Mariboru in letos spet poleg vozne ceste med Polzelo in Pako. Gotovo še jih je tam več nastavljenih, kjer so bolj samotne hiše.

Pozor toraj vsi, kojim je mar za blagor ljudstva, gospodje učitelji, kakor ravno tudi kateheti in drugi! Povdarjajte od časa do časa korist ptičkov, seničice pa še posebej, ter branite, da otročja radovednost, lehkomišelnost in napačna človeška strast teh živalic ne vkončuje.

Sploh bi kazalo, da bi tudi žendarji, katere pelje posel v različne kraje, na to še bolj gledali in takim seničjim lovcem nekaj „kremplje porezali“ v svarilen izgled vsem enakim lahkomišležem in v občen blagor vseh vrtnarjev in sadjerejcev.

Sejmovi. Dne 26. februvarija v Gradcu; dne 1. marcija v Mariboru, na Planini, v Vozenici; dne 3. marcija na Vranskem, v Račah, v Lučanah pa v Oplotnici; dne 4. marcija v Vojniku pa Ljutomeru.

Dopisi.

Iz Ptuj. (Vstanovljenje je podružnice.) Za Ptuj in okraj se je podružnica družbe sv. Cirila in Metoda dne 9. januarja t. l. za stalno ustanovila ter v podružnično načelnništvo sledeče p. n. gg. izvolila: g. dr. Josip Čuček, odvetnik, je prvomestnik; č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan, njegov namestnik; gosp. dr. Franc Jurtela, odvet. koncipijent, blagajnik; č. gosp. Franc Hirti, beneficijant, njegov namestnik, gosp. Ivan Kavkler, učitelj, zapisnikar; gosp. Franc Suher, učitelj, njegov namestnik. Podružnica šteje doslej samo v Ptuj 45 družbenikov in sicer enega pokrovitelja, blagega rodoljuba Andreja Jurca, veletržca in ravnatelja Ptujski posojilnici in 14 ustanovnikov. Z veseljem in s posebno pohvalo mi je omeniti uzorne in domoljubne duhovščine Ptujске, ki je pristopila brez izjeme k tej preimenitnej družbi. Podružnica je zdaj začela svoje delovanje z nabiranjem družbenikov po vsem širnem Ptujskem okraju. Ker ustanovitev posameznih podružnic precej stroškov in raznih sitnob prizadeva, raztegnola bode Ptujška podružnica svoj delokrog čez ves veliki Ptujski okraj in misli po tem potu uspešneje za narodni duh in jezik delovati. V ta namen so se že razposlala vabila k pristopu in nabiranju družbenikov naslednjim župnijam sv. Marka, sv. Marjete, sv. Barbare v Halozah, sv. Trojice v Halozah, sv. Lovrenca v sl. gor., Ptujске gore, sv. Vrbanja, sv. Andraža v sl. gor., sv. Lovrenca na Dravsk. polju, v št. Vid, Sent-Janž, Polenšak, Vurberk, Zavrč, Hajdinj, Cirkovce in Leskovec. Ker je družbe sv. Cirila in

Metoda namen vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi s tem, da za slovenske otroke napravi in vzdržuje šole in otroške vrtove ali pomaga napravljati in vzdrževati jih, dovoljuje podpore za učne pripomočke, izdaja primerne spise in knjige itd. je vsacega pravega in zavednega Slovenca sveta narodna dolžnost, ne le samo pristopiti k družbi, temveč z živo besedo, neumornim in vstrajnim delovanjem skrbeti za družbin razvoj in prospeh. Svesti smo si že zanaprej obilne pomoči in podpore od vrle narodne duhovščine, pričakujemo pa tudi od narodnega učiteljstva in vseh zavednih Slovencev in Slovenk Ptujskega okraja, da ne bodo zaostali. Bog živi in blagoslovi Ptujsko podružnico!

Iz Središča. (Naše občinske zadeve.) Naš trg je po vsem Slovenskem na dobrem glasu in tudi nemčurji ga poznajo kot močno slovensko trdnjavo, ki se ne da vzeti pri nobenem bojevanju. To je vsekako ponos našega trga, a mi nismo zadovoljni samo s tem, ampak mi želimo, da naš trg v nekaterih domačih zadevah spremeni svojo dosedajno taktiko, česar je za njegovo prihodnost živa potreba. Častiti bralci „Slov. Gosp.“ nam naj blagovoljno oprostijo, da se na tem prostoru bavimo z našimi lokalnimi zadevami, o katerih bi se sicer rajši doma sporazumeli ter jih ne bi obežali na veliki zvon; toda od sporazumljenja med seboj si ne obetamo ničesar in zato smo primorani na tem javnem mestu obračati pozornost naših občanov na važne zadeve, ki bi se na vsak način, če ne čisto odpraviti, pa vendar popraviti morale, ako hoče naš trg vzemati mesto kot trg in kot naroden trg. S tem, da potipamo njegove „falenge“, mu gotovo ne bomo škodovali, ampak vsekako koristili. Naš trg broji do 180 hiš in nad tisoč prebivalcev, je tedaj največji trg na slov. štajerskem; ker rečemo, da je največji, bi tudi radi rekli, da je najlepši, a žalibog tukaj nam beseda zastane. — Naše prebivalstvo se tukaj večinoma peča s kmetijstvom in je v gospodarstvu skrbno in varčno, vsled česar je tudi njegovo blagostanje v primeri z drugimi kraji ugodno. — V obče mi našemu vrlemu prebivalstvu ne moremo nič spodtikati, pač pa bi se znali s tem našim razpravljanjem več ali manj naši dosedajni občinski poglavarji zadete čutiti. — Mi smo sicer do sedaj na krmilu naše občine imeli vsehskozi poštene in značajne može, ali kaj več od njihovih dolžnosti pri navadnem poslovanju niso storili in ravno tako celi odbor ne; manjkalo jim je poguma in volje kaj posebnega za naš trg ukrenoti, če ravno so za to imeli veliko in hvaležno polje. Močno me je osupnilo, ko se pred kratkim na tukajšnji postaji vsedem na vlak pa slišim, da nek potovalec na vprašanje,

kaj da je Središče, odgovori: „velika vas“, in zares na tujca ne napravi drugačnjega vtisa. Iстина je, da občinsko poglavarstvo ne more iz te „vasi“ napraviti lepega trga, a ne da se tajiti, da bi se dalo mnogo preobraziti, mnogo popraviti in mnogo olepšati. (Dalje prih.)

Od sv. Vrbanja blizu Ptuja. (Žalostni nasledki naglosti.) Kakor je že znano bralcem „Slov. Gosp.“ smo si pred nekaterimi leti omislili lepo šolsko poslopje. Na nekaj pa smo še mi farani pozabili, namreč: tistim možem, ki so bili izvoljeni za nadzorovanje pri stavljenu šole, ali kakor tukaj pravijo v „baucomité“, se zahvaliti in tudi, če bi bilo mogoče, oskrbeti jim kako odlikovanje, to pa zato, ker se je vse tako hitro in tako dobro izvršilo, da že mora zdaj v eni sobi drugi nov pod biti. Posebno pa vodja teh mož, g. J. Marinič, bi mogel zdaj posebno odlikovanje dobiti, ker se tako izvrstno proti finančni prokuraturi v Gradu zagovarja. On si namreč zdaj hoče vsako stopinjo precej visoko zaračunati, bodi si svojo ali njegovih „cuzekev“. Čudo! da še tistih stopinj ne računi, katere je storila njegova točarica, ko je delavcem pri šoli vino in žganje iz kleti nosila; ali pa on tistih smodk, katere je pri nadzorovanju skadil? Drugemu gospodu, mislimo, ne bo potrebno ravno velikega odlikovanja; ker njemu bodo nadomestile že nekaj tiste gobe, ki mu že rastejo v sobi in kuhinji. Da bodo ti gospodje odlikovani s čemer že koli, za to bomo farani skrbeli, to še se zgodi v tem pustu in takrat se jim tudi bomo ob enem zahvalili. Kedaj in kako se bo ta svečanost izvršila, bomo pa že naznanili.

Iz Negove. (Slabizid.) Dovolj mi „Slov. Gospodar“, da tudi od Negove pride nekaj vrstic v tvoje predale. Do sedaj smo šest let imeli za občinskega predstojnika M. P., kateri je bil sicer dober mož, ali za svojo čast je rad bolje gledal, kakor pa za blagor občine. Zaboljšanje občinskih cest se je malo brigal; pa tudi odborniki so mu skoz prste gledali. Uradoval je seveda nemški, kakor bi se sramoval svojega maternega jezika. — Letos pa dne 8. svečana so si novi odborniki izvolili dokaj posebnega moža za občinskega predstojnika. Gotovo je, da mu nečemo časti jemati, vendar pa če že sam očitno reče in trdi, da ne veruje v Boga, ne moli ter ne gre nikoli v cerkev, ne moremo ga drugače soditi, kakor da verujemo — njemu. Kako je mož do tega prišel, nočem razglasiti, saj vedó o tem njegovi sosedi zadosti, toda kakaj je občinski odbor sklenil, za predstojnika ga izvoliti, to se nam zdi čudno, menda se hoče že poboljšati in predstojniška stolica mu pride tu dobro, kajti zdaj mora zavoljo raznih opravil po nedeljah vsaj bližej k cerkvi priti, če že vanjo ne. Uradoval bo pa gotovo tudi nem-

ški; že v nedeljo sem videl na občinski naznanilni tabli zapisano nemško „kundmachungo“, kjer stojé imena novih odbornikov in srenjskega predstojnika. Takošna izvrstna izvolitev se, ljubi bralci! ne bo kje bodi izvršila. Morebiti drugokrat kaj več iz našega kraja. J. L.

Od Vitanja. (Stari pa novi župan.) „Slov. Gosp.“ je vendar le prav imel, ko je pred 3 leti Vitanjčanom pravil, da g. Jože Pučnik ne sodi za župana. Pa Vitanjčani — vsaj purgarji — takrat tega niso dali veljati. V stari „Celjanki“ dali so mu 9. aprila 1883, toraj vže dva dni poprej, predenj je on pred njimi skušnjo delal, „cajgnis“, da „tavba“ za župana. „Naj ga pa imajo, če ga le čejo, si je marsikdo mislil, se ga bodo še radi znebili.“ In takšna se je tudi zgodila. Uni den imeli so zopet volitev trškega župana. Na to častno mesto posadili so pa sedaj moža, ki res na častno mesto sliši, dr. Rud. Lautner, vitanjski zdravnik, sin slovitega starega vitanjskega zdravnika. Kaj so pa z g. Pučnikom storili? So ga mar zavoljo njegovih v Celjanki navedenih zaslug napravili častnega občana, ali mar vsaj podžupana? Obžalujem, da nimam bolj podrobnih poročil! Le toliko sem zvedel, da so ne le ploskali, ampak pošteno so z možnarji pokali, ko so tolikoletnega starega župana odstavljali in za podžupana izvolili so moža, ki je bil do zdajnjemu županu Pučniku neki trn v peti. Tako svet plačuje! Vem, da Vas ta nevaležnost tega „ferderbanega“ sveta hudo žali, g. Joža! Veste, kakšen svet bi jaz Vam dal? Ker so Vitanjčani Vam svoje hrbte pokazali, pokažite jim še Vi svojega. Letos je že itak neko čudno leto, — napravite še Vi nekaj, da se bodo ljudje čudili. Dajte nemškutariji popolnoma slovo, in začnite pokoro delati za brezštevilne grehe, s katerimi ste se pregrešili nad narodno stvarjo. Vi ste bili nekdaj narodnjak, kakor so vsi Vaši sorodniki na Blatu in na Tepanjskem vrhu in kjerkoli kaj žlahte imate. Tudi Vašej so prugi bilo je nekdaj srce toplo za Slovence in slovensko reč. Gotovo bo takoj na Vaši strani, ako se Vi povrnete v narodni tabor, katerega ste brez vzroka zapustili. Namesto nemškutarjev začnite zbirati okoli sebe narodnjakov, ter ustanovite v Vitanji zopet narodno stranko. Namesto pruskega „šulvereina“ vpeljite podružnico „družbe sv. Cirila in Metoda“ — namesto „Vahtarice“ preberajte pridno „Slov. Gosp.“ Vedite! Slovenci so dobre duše, vse Vam bodo odpustili, kar ste se pregrešili zoper nje, se ve, če se poboljšate, ter daste nemškutariji za vselej slovo. Od novega g. župana pa po vsej pravici smemo pričakovati, da bo Vitanjskemu trgu zbrisal Kajnovó znamenje „nemčurskega gnezda“, ter kot razumnik in avstrijski častnik v njem gojil pravo avstrijsko domoljubje!